

καὶ δὲν ὑπάρχουν αἱ περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2, 3, καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 236 τῆς ποινικῆς δικονομίας ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον νὰ συγχωρήσῃ ἐν ὁποιαδήποτε καταστάσει τῆς προανακρίσεως τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσίν του, ἐὰν δώσῃ ἀξιώσεων ἐγγύησιν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου πρεσβυστεῖαν κατὰ τὴν ἐννοίαν τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 240 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅτι θέλει παρασταθῇ ἐν παντὶ καιρῷ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν καὶ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν, καὶ ἂν διορίσῃ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς προξενικῆς ἀρχῆς ἀντίκλητον πρὸς τὸν ὁποῖον γίνονται ὅλαι αἱ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν συμπιπτούσαι ἀνακοινώσεις.

Ὁ πρόξενος ἀνακαλεῖ τὴν διαταγὴν τοῦ τὴν ἐκδοθεῖσαν περὶ προσωρινῆς ἀπολύσεως τοῦ κατηγορουμένου, καὶ φυλακίζει αὐτὸν ἐκ νέου εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 245 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ μάρτυρες καὶ οἱ κατηγορούμενοι κλητεύονται εἰς ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, εἴτε ἐγγράφως, εἴτε καὶ προφορικῶς διὰ κλητῆρός τινος τοῦ προξενικοῦ καταστήματος, καὶ ἄνευ περαιτέρω διατυπώσεων.

Ὡς πρὸς τὴν κλήτευσιν τῶν μὴ Ἑλλήνων μαρτύρων, οἱ προξενικοὶ ὑπάλληλοι θέλουν συμμορφοῦσθαι μὲ τὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς διαμονῆς των ἐπικρατοῦσαν συνήθειαν.

Ἐὰν οἱ κατηγορούμενοι ἢ οἱ μάρτυρες Ἕλληνες ἀπειθήσωσιν εἰς τὴν κλήτευσιν, ὁ πρόξενος θέλει διατάττει τὴν διὰ τῆς βίας προσαγωγὴν των.

Ἄμα συλληφθῇ ὁ κατηγορούμενος ἐπισκοπεῖται καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτοῦ καταλαμβάνονται καὶ καταγράφονται ὅσα πράγματα εὑρεθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ γενομένης ἐκθέσεως, στέλλονται εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα, ἂν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς πειστήρια.

Ἄρθρ. 5.

Ἐὰν ἐκ τῆς προφυλακίσεως ἢ τῆς δραπετεύσεως τοῦ κατηγορουμένου πηγάζῃ κίνδυνος φθορᾶς, ἀπωλείας, ἢ ὑφαιρέσεως τῶν πραγμάτων του, ὁ πρόξενος φροντίζει περὶ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν, ἐνεργῶν κατὰ τὰς περιστάσεις λεπτομερῆ αὐτῶν ἀπογραφὴν, ἐπιθέτων σφραγίδας, παραδίδων αὐτὰ εἰς φύλαξιν ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς, ἢ ἐκπαιδῶν τὰ εἰς φθορὰν ὑποκείμενα, κατὰ τὰς περὶ τούτων διατάξεις τῶν κεφαλαίων ε. καὶ ς'. τοῦ βιβλίου ε. τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἄρθρ. 6.

Εἰς πᾶσαν ἐκθεσιν γενομένην παρὰ τῶν ἀνακριτικῶν τούτων ὑπαλλήλων πρέπει νὰ παρευρίσκειται καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου, ἢ γραμματεὺς τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἐν ἐλλείψει δὲ τούτου δύο μάρτυρες, οἵτινες ἅπαντες ὑπογράφουν αὐτήν· καὶ ἂν δὲν ᾖναι δυνατόν νὰ προσληφθῶσιν μάρτυρες ἡξεύροντες νὰ γράψωσι, γίνεται περὶ τούτου ῥητὴ μνεία· ἐκάστη ἐκθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφηται πρὸς τούτοις παρὰ τῶν ἐξεταζομένων ἢ ἀπλῶς παρόντων διαδίκων καὶ μαρτύρων, καὶ, ἂν

δὲν ἐξεύρωσιν ἢ δὲν θέλωσι νὰ γράψωσι, γίνεται τούτου μνεία ῥητῶς.

Ἄν δὲν ᾖναι δυνατόν νὰ παρευρεθῶσιν ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου ἢ ὁ γραμματεὺς, ἢ οἱ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν ἀναγκαστοὶ μάρτυρες, ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος νὰ συντάσῃ καὶ μόνος τοῦ τὴν ἐκθεσιν, βεβαιῶν ἐν αὐτῇ τὴν ἐλλειψίν ταύτην. Οἱ μάρτυρες πρὶν ἐξετασθῶσιν ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν ἐν τῷ ἀρθρῷ 121 τῆς ποινικῆς δικονομίας διαταττόμενον τρόπον καὶ ἐξετάζονται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κατηγορουμένων, ὡς αἱς τούτο εἶναι δυνατόν, καταχωριζομένων ἐν τῇ ἐκθέσει καὶ τῶν παρατηρήσεων τῶν τελευταίων. Ἄν ὁμοῦς ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος θεωρήτῃ ἀναγκαῖον πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας νὰ ἐξομολογήσῃ τοὺς μάρτυρας κατὰ μόνας, δύναται νὰ πράξῃ τούτο, ἀλλ' ὀφείλει εἰς τοιαύτην περίστασιν νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν, παρόντος τοῦ κατηγορουμένου.

Ἄρθρ. 7.

Ὅσας οἱ ἐκπληροῦντες ἀνακριτικὰ καθήκοντα προξενικοὶ ὑπάλληλοι λαμβάνουν ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ βασιλείῳ εἰσαγγελεῖς ἢ ἀνακριτᾶς παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν ἀνακριτικῆς πράξεως, ὀφείλουν νὰ τὴν ἐκτελῶσιν μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἄνευ βραδύτητος· δύναται δὲ καὶ αὐτοὶ ἀμοιβαίως νὰ διευθύνωσιν πρὸς ἀλλήλους ὁμοίας αἰτήσεις ἢ παραγγελίας, καὶ ν' ἀναθέτωσιν εἰδικῶς εἰς ἄλλους, δύνοντας τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ὑπαλλήλους τοῦ γραφείου των, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀνακριτικῶν ἔργων, καθ' ὅσον πρόκειται νὰ ἐνεργηθῶσιν ἐν τῇ περιφερίᾳ των μὲν, ἀλλὰ μακρὰν τῆς ἑξέως αὐτῶν.

Τοιαῦται παραγγελίαι δύναται ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τοὺς προξενικοὺς ὑπαλλήλους, καὶ ἀρ' οὗ ἡ ὑπόθεσις, εἰσαχθεῖσα εἰς τὸ ἀκροατήριον ἀναβληθῇ πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπὲρ, ἢ κατὰ τοῦ κατηγορουμένου ἀποδείξεων.

Ἄρθρ. 8.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς προανακρίσεως ταύτης πέμπεται μὲ πρώτην εὐκαιρίαν ὁ φάκελλος τῆς δικογραφίας, ὁμοῦ δὲ καὶ ὁ κατηγορούμενος ἐὰν ᾖναι προφυλακισμένος εἰς τὸν κατὰ τὸ ἀρθρον 8 τοῦ παρόντος νόμου ἀρμόδιον εἰσαγγελέα· συγχρόνως πέμπονται εἰς αὐτὸν τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ὑπόθεσιν πειστήρια.

Οἱ πλοίαρχοι, οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταγωγὴν τῶν κατηγορουμένων, θέλουν λαμβάνει ἐπὶ τούτῳ ἑγγραφὸν διαταγὴν διαλαμβάνουσιν τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ μεταγομένου καὶ τὴν πράξιν δι' ἣν κατηγορεῖται, καὶ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἀποστέλλοντος προξενικοῦ ὑπαλλήλου. Οἱ ἐνεργοῦντες τὴν κράτησιν τῶν κατηγορουμένων καὶ οἱ μεταφέροντες αὐτοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοίαρχοι, ὀφείλουν νὰ προσφέρωνται μὲ τὴν ἐνδεχομένην πρὸς αὐτοὺς προσήνειαν καὶ νὰ σέβωνται τὴν τιμὴν αὐτῶν. Ὅταν δὲν πρέπει νὰ ἐπιφέρωσιν εἰς αὐτοὺς βίαν ἄνευ ἀνάγκης, καὶ τότε μόνον νὰ τοὺς δένωσιν, ὅταν ὑπάρχῃ κίνδυνος φυγῆς, ἢ καθ' ὅς περιπτώσεις χορηγεῖται εἰς αὐτοὺς ἡ ἐξουσία

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῆς εἰς Ἅγιον Πέτρον ἑδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Πάρωνος.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέως ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

1. Τὸ εἰρηνοδικεῖον Πάρωνος, τὸ ὁποῖον μέχρι τοῦδε ἔδρευεν κατὰ μὲν τοὺς μῆνας τοῦ θερούς εἰς Ἅγιον Πέτρον, κατὰ δὲ τοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος εἰς τὰ Δολιανήτικα Καλύδια, θέλει τοῦ λοιποῦ ἐδρεύει διηλεκτῶς εἰς Ἅγιον Πέτρον.

2. Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 21 Νοεμβρίου (3 Δεκεμβρίου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ συστάσεως ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας εἰς Ἑρμούπολιν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Φιλεμπορικὴ Ἑταιρεία ».

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΘΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν

Γραμματείας, λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἐσώκλειστα ἔγγραφα, καὶ συμφώνως μὲ τὰ ἄρθρα 40 καὶ 45 τοῦ ἐμπορικοῦ Κώδικος, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

1. Ἡ ἐν Ἑρμουπόλει συστηθεῖσα ἀσφαλιστικὴ ἐταιρεία ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Φιλεμπορικὴ Ἑταιρεία » ἐγκρίνεται.

2. Αἱ ἐνδιαλαμβανόμεναι διατάξεις τῆς ἐταιρείας ταύτης εἰς τὸ γενόμενον ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ συμβολαιογράφου συμφωνητικόν, τὸ ὁποῖον μένει προσκολλημένον ἐν τῷ παρόντι Διατάγματι, ἐγκρίνονται ἐπίσης.

3. Ἐπιφυλαττόμεθα νὰ ἀνακαλέσωμεν τὴν ἐγκρίσιν μας ταύτην ἐν περιπτώσει παραβιάσεως ἢ μὴ ἐκτελέσεως τῶν ἐγκριθεισῶν διατάξεων χωρὶς βλάβην τῶν δικαιωμάτων τρίτου τινός.

4. Ἡ ἐταιρεία αὕτη ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους ἀπόσπασμα τῆς καταστάσεώς της εἰς τὴν Ἡμετέραν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματείαν, καὶ εἰς τὸν Διοικητὴν Σύρου.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς ἐπιφορτίζεται τὴν ἐκτέλεσιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 8 (20) Δεκεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

αὕτη ἀπὸ τὸ περὶ Ἀστυνομίας τῆς ἐμπορικῆς νυχυτιλίας
Ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἄρθρ. 9.

Ἀρμόδιοι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ
δικασταὶ διὰ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τῷ 1 ἄρθρῳ τοῦ
παρόντος νόμου πλημμελήματα καὶ κακουργήματα
εἶναι οἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 29 καὶ 30 τῆς ποινικῆς δικο-
νομίας διαλαμβανόμενοι.

Ἐν δὲ καθ' ὅσον ἀρροᾷ τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πραχθέν-
τα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα εἶναι ἄγνωστος
ὁ τόπος τῆς τελευταίας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ κατοικίας ἢ
ἐφημέρου διαμονῆς τοῦ κατηγορουμένου, ἢ δὲν ὑπάρχει
τοιαύτη παντάπασιν, ἀρμόδιοι πρὸς τὸ ἀνακρίνειν καὶ
ἐκδικάζειν τοιαύτας πράξεις εἶναι οἱ ἐν Σύρῳ ἀνακριτι-
κοὶ ὑπάλληλοι καὶ δικασταί, καὶ τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ
τῶν ἐν Ἀθήναις ἐρετῶν κακουργητικῶν.

Ἄρθρ. 10.

Ὁ εἰσαγγελεὺς λαβὼν τὸν φάκελλον τῆς ἀνακρίσεως,
ἐνεργεῖ κατὰ τὸ ἄρθρον 160 τῆς ποινικῆς δικονομίας,
ἐκτὸς ὅταν ἐπροφυλαχίσθῃ ὁ κατηγορούμενος, καθ' ἣν
περίπτωσιν ἢ μὲν ὑπόθεσις παραπέμπεται εἰς τὸν ἀνα-
κριτὴν, ἢ δὲ παρὰ τοῦ ἐν ἀλλοδαπῇ ἀνακριτικοῦ ὑπαλ-
λήλου ἐκδοθεῖσα περὶ προφυλακίσεως τοῦ κατηγορουμέ-
νου διαταγή, θεωρεῖται ὡς ἐνταλμα συλλήψεως.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπὶ πλημμελημάτων, ὅσας οἱ ὁ κατηγορούμενος δὲν
ἐπροφυλαχίσθῃ ἢ ἀπελύθῃ δι' ἐγγυοδοσίας συγχωρεῖται
εἰς αὐτὸν νὰ μὴν παρασταθῇ αὐτοπροσώπως εἰς τὸ
ἀκροατήριον, ἀλλὰ ν' ἀντιπροσωπευθῇ ἀπλῶς διὰ συνη-
γόρου τινός.

Ἄρθρ. 12.

Ἐπὶ τε πλημμελημάτων καὶ ἐπὶ κακουργημάτων
ἐὰν ὁ κατηγορούμενος δικάζεται ἐρήμην, εἶναι δεκτὸς
πᾶς ὅστις παρίσταται νὰ τὸν ὑπερσπασθῇ, τοιούτου δὲ
μὴ ἐμφανισθέντος δίδεται εἰς αὐτὸν συνήγορος ἐξ ἐπαγ-
γέλματος.

Ἄρθρ. 13.

Οἱ κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ὁρους ἐν τῇ Τουρκίᾳ ἐξετα-
σθέντες μάρτυρες δὲν κλητεύονται συνήθως ἐνώπιον τῶν
ἐντὸς τοῦ βασιλείου δικαστηρίων, ἀλλ' αἱ ὑπὸ τῶν προ-
ξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι αὐτῶν μαρτυρίαι ἀναγι-
νίσκονται καὶ ἐπὶ ἀκροατηρίου ἐπὶ ποινῇ ἀκυρώσεως
τῆς διαδικασίας.

Κατ' ἐξαίρεσιν δύνανται οὗτοι, καθ' ὅσον τοῦτο
εἶναι ἐφικτὸν νὰ κλητευθῶσιν πρὸς προσωπικὴν ἐμφάνι-
σιν εἴτε ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ εἴτε ἐπὶ τοῦ ἀκροατη-
ρίου διὰ λόγους σπουδαίους, τῶν ὁποίων ἡ ἐκτίμησις
ἀπόκειται ἐκάστοτε εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, εἰς δὲ
ἡ ποινικὴ δικονομία ἀναθέτει ἐν γένει τὴν περὶ τῆς
ἀνάγκης κλητεύσεως μαρτύρων κρίσιν καθ' ὅσον δ' ἀφο-

ρᾷ ἰδίως τὴν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου ἢ τοῦ συνηγό-
ρου τοῦ προταθεῖσαν τυχὸν ὡς ἀναγκαίαν αὐτοπροσώπων
ἐπὶ τοῦ ἀκροατηρίου παράστασιν τῶν ἤδη ἐν τῇ ἀλλο-
δαπῇ ἐξετασθέντων ἢ νέων μαρτύρων, ἐνεργοῦνται τὰ
παρὰ τοῦ ἄρθρου 166 τῆς ποινικῆς δικονομίας διατατ-
τόμενα.

Αἱ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων ληφθεῖσαι ἐξο-
μολογήσεις τῶν κατηγορουμένων, ὅσαι δὲν παρεστάθη-
σαν εἰμὴ διὰ συνηγόρου, ἀναγινίσκονται πάντοτε εἰς
τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας.

Ἄρθρ. 14.

Αἱ περὶ κακοδικεῖου διατάξεις τοῦ ἄρθρου 65 τῆς
ποινικῆς δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἐν τῷ
ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος νόμου διαλαμβανόμενους προ-
ξενικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἀρμόδια δὲ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τοιούτων ἀγωγῶν
δικαστήρια εἶναι τὰ ἐν τῷ ἐδαφ. 1. τοῦ ἄρθρου 66
τῆς αὐτῆς δικονομίας σημειούμενα καὶ ὡς πρὸς τὴν
διαδικασίαν ἐφαρμόζεται ἡ δικάσις τοῦ ἄρθρου 67
αὐτῆς καὶ ὁ ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1838 περὶ ἀγωγῆς κακο-
δικεῖου Νόμος.

Ἄρθρ. 15.

Εἰς τοὺς Ἡμετέρους ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τοῦ
Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματεῖς τῆς
Ἐπικρατείας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις
τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 (24) Δεκεμβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ, Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ,
Α. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἐγγραφῶν τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν
τοῦ εἰρηνοδικεῖου Ἀμυλιαπόλεως κτημάτων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

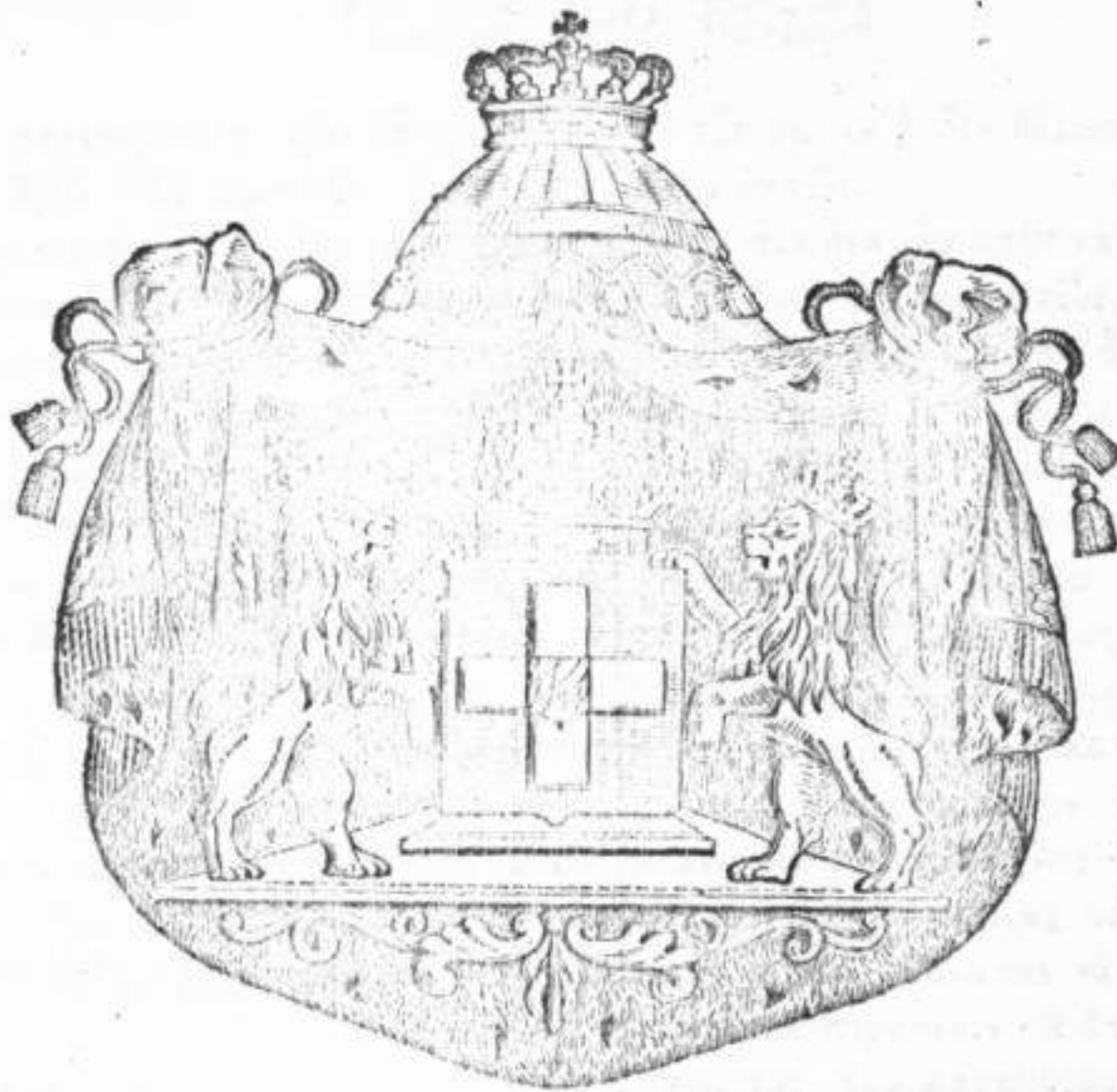
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Γραμματέως ἐγκρίνομεν, αἱ ἐγγραφαὶ τῶν ὑποθηκῶν
καὶ αἱ προσημειώσεις ἐπὶ τῶν κτημάτων ὅσα κεῖνται
εἰς τοὺς δήμους τῆς περιφέρειας τοῦ εἰρηνοδικεῖου Ἀμα-
λιαπόλεως νὰ ἐνεργῶνται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς, ὡς ἄχρι τοῦδε
ἀπὸ τὸν ὑποθηκοφύλακα Λαμίας, ἀνατιθέμενοι τὴν δη-
μοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰς
τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 25.

1871.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 19 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος. — Περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ Κράτει ἐλληνικῶν προξένων, ὑποπροξένων καὶ προξενικῶν πρακτόρων. — **Διατάγματα.** — 1) Περὶ τῶν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἐγγραφῶν τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἀμαλίας πόλεως κτημάτων. — 2) Περὶ τῆς εἰς Ἅγιον Πέτρον ἐδρας τοῦ εἰρηνοδικείου Πάρωνος. — 3) Περὶ συστάσεως ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας εἰς Ἑρμούπολιν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν « Φιλεμπορικὴ Ἑταιρία ».

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων τῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ Κράτει ἐλληνικῶν προξένων, ὑποπροξένων καὶ προξενικῶν πρακτόρων.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Ἄπαντες οἱ ἐν τῷ ὀθωμανικῷ κράτει ἡμέτεροι Γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, ὑποπρόξενοι, προξενικοὶ πράκτορες, καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου τῆς ἡμετέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρεσβείας, ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν χρεῖται ἡ θέσις αὐτῶν ἢ ἄλλως κωλύονται, καὶ οἱ τακτικοὶ αὐτῶν ἀναπληρωταὶ εἶναι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἀνακριτικῶν ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰ ὑφ' Ἑλλήνων πραττόμενα κακούργηματα καὶ πλημμελήματα, καὶ

ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ἀνεῦ παραγγελίας τῶν εἰσαγγελέων νὰ ἐπιχειρῶσι πάντα τὰ πρὸς βεβαίωσιν τῆς πράξεως, καὶ πρὸς συλλογὴν τῶν περὶ τοῦ πράξαντος ἀποδείξεων ἀπαιτούμενα, καὶ ἐν γένει πᾶσαν ἀνακριτικὴν πρᾶξιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποινικῆς δικονομίας, καθ' ὅσον δὲν γίνεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ρητὴ τροπολογία τῶν διατάξεων αὐτῆς.

Ἄρθρ. 2.

Οἱ ἀνακριτικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι θέλουν διατάττει τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὸν ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ διατελοῦσιν εἰθισμένον τρόπον.

1. Ἐπὶ κακούργηματων,

2. Ἐπὶ πλημμελημάτων εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἀρθ. 208 τῆς ποινικῆς δικονομίας. Ὁ προφυλακισθὴς κατηγορούμενος ἐξετάζεται τὸ πολὺ ἐντὸς 24 ὥρων.

Ἄρθρ. 3.

Ὅσάκις κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὑπάρχῃ ἀφορμὴ προφυλάκισεως, ἢ ἐπροφυλακίσθῃ ὁ κατηγορούμενος